

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Republika Estonii) w dniu 25 marca 2011 r. — AS Pimix (w likwidacji) przeciwko Maksu — ja Tolliameti Lõuna maksu — ja tollikeskus; Põllumajandusministeerium

(Sprawa C-146/11)

(2011/C 160/15)

Język postępowania: estoński

Sąd krajowy

Riigikohus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: AS Pimix (w likwidacji)

Strony pozwane: Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus; Põllumajandusministeerium.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy, biorąc pod uwagę orzecznictwo Trybunału (wyroki: z dnia 11 grudnia 2007 r. w sprawie C-161/06 Skoma-Lux, Zb.Orz. s. I-10841; z dnia 4 czerwca 2009 r. w sprawie C-560/07 Balbiino, Zb.Orz. s. I-4447; oraz z dnia 29 października 2009 r. w sprawie C-140/08 Rakvere Liha-kombinaat, Zb.Orz. s. I-10533), art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 58 aktu przystąpienia należy interpretować w ten sposób, że można wymagać od jednostki, aby spełniła ona obowiązek wynikający z rozporządzenia Komisji (WE) nr 1972/2003⁽¹⁾ z dnia 10 listopada 2003 r.
 - a) niezależnie od okoliczności, że w dniu 1 maja 2004 r. rzucone rozporządzenie nie było opublikowane w języku estońskim w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej
 - b) a prawodawca państwa członkowskiego w akcie prawa wewnętrznego nie powtórzył definicji produktów rolniczych przewidzianej przez rozporządzenie, lecz ograniczył się do odesłania do art. 4 ust. 5 rzuconego rozporządzenia, które nie zostało prawidłowo opublikowane,
 - c) podczas gdy jednostka spełniła jeden z obowiązków wynikających z tego rozporządzenia (zgłosiła zapasy zgodnie z kodem mającym zastosowanie do towaru) i go nie zaskarżyła
 - d) oraz właściwy organ państwa członkowskiego nałożył na nią opłatę w dniu, w którym rozporządzenie nr 1972/2003 było już opublikowane w języku estońskim w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej?
- 2) Czy z przepisów art. 58 aktu przystąpienia w związku z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w związku z motywem 3 i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1972/2003 można wnioskować, że państwo członkowskie może nakładać na jednostkę obowiązek uiszczenia

opłaty od nadmiernych zapasów, jeżeli w dniu 1 maja 2004 r. rozporządzenie nr 1972/2003 nie było opublikowane w języku estońskim w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, ale w chwili nakładania późniejszej opłaty przez właściwy organ państwa członkowskiego owo rozporządzenie było już opublikowane w języku estońskim w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1972/2003 z dnia 10 listopada 2003 r. w sprawie środków przejściowych przyjętych w odniesieniu do handlu produktami rolnymi ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 293, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-150/11)

(2011/C 160/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet i A. Marghelis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Królestwo Belgii, wymagając, oprócz dowodu rejestracyjnego, przedstawienia do celów badania technicznego pojazdu uprzednio zarejestrowanego w innym państwie członkowskim poprzedzającego jego zarejestrowanie również świadectwa zgodności, a także poddając pojazdy uprzednio zarejestrowane w innych państwach członkowskich badaniu technicznemu poprzedzającemu ich zarejestrowanie, bez uwzględnienia badania technicznego przeprowadzonego w innym państwie członkowskim, uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy dyrektywy Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów⁽¹⁾ oraz art. 34 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— obciążenie Królestwu Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi na poparcie skargi dwa zarzuty, oparte na naruszeniu art. 34 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz dyrektywy 1999/37/WE przez prawo krajowe, które wymaga po pierwsze przedstawienia świadectwa zgodności przed zarejestrowaniem pojazdu uprzednio zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, a po drugie odmawia uwzględnienia badania technicznego przeprowadzonego wcześniej w tym państwie.

W ramach pierwszego zarzutu Komisja zarzuca pozwanej nałożenie generalnego wymogu przeprowadzenia badania technicznego przed zarejestrowaniem pojazdu używanego uprzednio zarejestrowanego w innym państwie członkowskim, bez uwzględnienia ewentualnego badania przeprowadzonego już w tym państwie. Badanie takie może zniechęcać niektórych zainteresowanych do przywozu do Belgii używanych pojazdów uprzednio zarejestrowanych w innych państwach członkowskich, w związku z czym stanowi ograniczenie swobody przepływu towarów, zakazane na mocy art. 34 TFUE.

W ramach drugiego zarzutu Komisja zwraca uwagę, że zgodnie z prawem krajowym wniosek rejestracyjny może zostać uwzględniony tylko po przedstawieniu zaświadczenia o badaniu technicznym, które władze belgijskie wydają pod warunkiem

okazania świadectwa zgodności wraz z dowodem rejestracyjnym wydanym w innym państwie członkowskim. Przepisy te są sprzeczne z art. 4 dyrektywy 1999/37/WE i pozbawiają skuteczności zasadę uznawania zharmonizowanych dowodów rejestracyjnych wydawanych przez inne państwa członkowskie. Uregulowania takie bowiem, jakkolwiek stosowane bez rozróżnienia wobec pojazdów zarejestrowanych w Belgii i w innych państwach członkowskich, uderzają przede wszystkim w pojazdy używane pochodzące z innych państw członkowskich, jako że w większości państw członkowskich nie wydaje się świadectw zgodności właścicielom pojazdów.

(¹) Dz.U. L 138, s. 57.